

Opazke.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran. Rokopisi se ne vračajo.

Inserati (razne vrste naznanih in poslanice) se zaračunajo po pogodbah; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema opravništvo, ulica Torrente 12.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorško.

*Velinosti je moč.

Deželni zbori.

Tržaški.

I V. s e j a. Navzočih 34 zastopnikov. Predsednik: dež. glavar Dr. vitez Bazzoni; vladin zastopnik dvorni sovetnik vitez Rinaldini.

Po prečitanju zapisnika zadnje seje čita tajnik predlog sedmicerice zborniških članov za razširjenje volilnega reda, po katerem bi se imeli dostaviti prvi trem volilnim razredom trije novi. V prvi vrsti bi šteli oni, koji plačajo čez 300 gl. davka, v drugi plačevalci od 100 do 300 gld. in v III. oni od 25 do 100 gl. Zast. Burgstaller predlaga, da bi se oddal ta predlog na uvaženje in da se poroča o njem uže v sedanjem zasejanju. Sprejme se enoglasno. Zatem predlaga isto o svojem predlogu za volilne pravice v trgovsko-komoroporočevalec Combi. Slednjic se sprejmó v drugem čitanju članki postave 24. septembra 1883. in to: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 13, 19, 21 (z dostavko Brunnerja), 23. (z dostavko R. Luzzattoja), 24, 25, 26, 27, (z dostavko Geiringerja), 28, 29 (z dostavko Luzzattoja), 30 (z dostavko Geiringerja), 31 (z dostavko R. Luzzattoja), 33, 35, 36, 41, 45, 46 (z dostavkami Consola), 47, 48, 49, 50, 52, 56 in 75 (z dostavkami Nabergaja). Zast. Nabergoj je predlagal razne olajšave glede zidališč v okolici, da se namreč nema tako natančno gledati pri kmetijskih hišah na vsa stavbena pravila, kakor veljajo za mesto ter izjemno so iste tudi obvezljive.

Kranjski

(Deveta s e j a, 8. januarija.)

Ko se prebere in potrdi zapisnik zadnje seje in razdelé došle vloge, se poročilo deželnega odbora glede bregbranecih stavb na gorenji Savi v pretres izroči finančnemu odseku. Potem dr. Poklukar poroča o porabi izrednega kredita 18.000 gld. za vrvnavanje vodov in popravo škode, ki so jih bile napravile povodnji v Radoljškem okraju, ter v imenu finančnega odseka predlaga:

Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Poročilo o porabi kredita za poprave poškodb vseh povodnih v okraju Kranjskogorskem in o tem, kaj se je ukrenilo, da se zabranijo daljne nevarnosti pred povodnjami, se vzame odobrovalno na znanje.

PODLISTEK.

PRAVLJICA.

Spisal Zlobec Anton

Zenska pregreha kaznovana.

Enkrat so bili premožni stariši, imeli so eno samo hčer. Kadar ta njih hči doraste do 18. leta, zašla je z dekletovske poti; stariši niso nič zato vedeli, druži ljudje se tudi niso zato nič menili. Kadar se je približaval čas njenega poroda, odpravi se ona od doma v oddaljen grun; tam je porodila zaleda fantiča. Ko pa je porodila, vrgla je otroka v skale in rekel: Tukaj postani magari hudič. Kadar je to pregreho storila, šla je domov, doma ni nobeden nič zato vedel.

Dve leti poslej se je ona omožila s poštenim mladeničem in premožnim tako, da so imeli vsega dovolj, imeli so gostilnico s prodajalnico. Ko je minolo leto in dan, porodila je zaleda fantiča, kateremu so dali ime „Ljubobrat“, fantič odrase in dali so ga v šolo; v šoli se je fantič dobro ponašal, v petnajstem letu je dovršil vso šolo. Fanta je bilo potreba doma, da je pomagal starišem.

En dan ga pokliče oče in mu reče: Ljubobrat, ti veš, da vina nemamo več, ti sem bil ta čas daleč, ker nisem mogel

2. Deželnemu odboru se naroča v pokritje stroškov za zagradbo potoka Bistrica pri Mojstrani in vodnih zgradb za obrambo te vasi še v tem zasedanji deželnemu zboru predložiti načrt postave.

3. Deželnemu odboru dovoli se za najnujnejše vodne zgradbe v Hrušici, pri Jesenicah ter pri Javorniku in Dobravi pri Zaspih ob teku podkorenske Save — poleg deželne pripomoči 8000 goldinarjev s posebnim zakonom dovoljene za vredjenje potoka Trebiža in za potok Pišenec dovoljenih 1720 gld., katerima vso-tama se podaljša dôba porabe za leto 1887. — še daljni izredni kredit do najviše vsote 10.000 gld. za leto 1887., toda s pogojem, da se tudi interesenti pri teh zgradbah vdeležijo z ono pripomočjo, katera je primerna njihovim interesom pri zgradbi in njihovi premožnosti, in z daljnim pogojem, da si deželni odbor v pokritje stroškov teh vodnih zgradb zagotovi primerne državne podpore.

4. Deželnemu odboru se konečno nalaže o dokonečnem pokritiji za vse v smislu predloga 3 izvršene in morebiti še dalje neizogibno potrebne vodne zgradbe v tem okraju deželnemu zboru v prihodnjem zasedanji predložiti načrt deželne postave, v kateri se je poleg državne in deželne podpore ozirati na primeren donesek interesentov.

Vsi ti predlogi se sprejmó brez vsakega ugovora in soglasno.

Prošnja županstva v Kranjski gori za podporo k napravi mostu čez Savo pri Gojzu se izroči deželnemu odboru, da bode reč natančneje pozvedel in privolil primerno podporo. Za vrvnavanje Radolne pa se županstvu v Gorjah dovoli 300 gld.

Dr. Bleiweis poroča zatem o stolnici deželne bolnišnice in predlaga, naj se v nemškem in slovenskem jeziku na svitlo dá zgodovina bolnišnice, ki jo je nemški sestavil pl. Radič, poslovenil pa Cimperman, za kar naj se iz bolnišničnega zaklada dovoli 200 gld.

Deželni zbor brez ugovora pritrdi temu predlogu.

Prošnja Janeza Vertovca na Gočah v Vipavi za sprejem njegove slepe hčere v hiralnicu se v rešitev izroči deželnemu odboru; učiteljski vdovi, Matildi Kokalj, se dovoli za tri leta miloščina letnih 100 gld. iz učiteljskega pokojninskega zaklada; prošnja nadučiteljske vdove, Ane Schiller,

moraš iti po vina, saj uže veš kam. Dobro, dobro, oče, uže pojdem. Fant vzame potrebnega za pot, obloži mule z sodi in gre; bilo je dva dni hoda; kadar dospe na mesto, ukaže sode natočiti, plača vino, obloži mule pa se odpravi proti domu. Ko je pa bil uže blizu doma, noč ga prehititi, tema je bilo, tudi dež je lil. Kaj naglo se prva mula ustavi in druge za njo, on premišljuje, kaj to pomenja in pravi prvej muli: daj, mala, daj; ona pa se nič ne zmeni, on stopi naprej, da bi videl, kaj to pomenja, pa kako se prestraši, ko zagleda mladeniča zraven sebe. Ljubi prijatelj, nič se ne boj, reče mu tuji mladenič, jaz ti ne storim nič hudega, jaz imam nekaj važnega s tabo govoriti, prosim te, da greš nočoj z mano.

Tako gresta vklapaj naprej, mule pa gredo za njima. Kaj naglo se jima je odprla lepa cesta, cesta je držala v en grad; pride pred železna vrata, ta se jima sama odpro. Stopita naša popotnika v grad, ustavita se pred večnimi vrati. Zdaj pravi mladenič: Tukaj razloživa in razložila sta mule in jih deneta v hlev, sode pa v vežo; zdaj pravi: Hočemo en malo večerje napraviti, jaz pojdem ognja iskat, ti pa bodi tukaj; gre, pa k malu se vrne in prinese ognja in pravi: Kaj se ti zdi, ali me dolgo časa ni bilo, dragi moj, jaz sem bil ta čas daleč, ker nisem mogel

za povekšanje pokojnine in vzgojnih dobeskov se pa ne usliši.

Prošnja krajnega šolskega sveta na Bučki za podporo k šolski zgradbi se izroči deželnemu odboru, da se pri delitvi podpor za leto 1888 na njo ozira.

Krajnemu šolskemu svetu v Prestranku se na njegovo prošnjo odpisje dolg 50 gld. pri deželnem zakladu za šolsko zgradbo; podpornemu društvu modroslovec na Dunaji se podeli 20 gld.; Jerneju Pečniku za izkopavanje prazgodovinskih starin pa 100 gld. podpore.

Prošnja vodstva Dobrovske ljudske šole zarad podpore za drevesnico se s priporočilom v rešitev izroči deželnemu odboru.

Zadnja točka dnevnega reda bilo je letno poročilo deželnega odbora, in sicer o sklenenih postavah, davkih in deželnokulturnih in zdravstvenih pa osebnih zadavah. Pri deželnokulturnih zadavah oglasil se je poslanec Kersnik in vidi pripovedal, naj bi se pri vrvnavanji Kamniške Bistrike in sosednih potokov ne oziroma preveč na interesirane mejaše in dočitnega zakona ne tolmačila prestrogo. Dalje se je sprejel predlog, vidi nasvetovati, naj se Kolpa sprejme v vrsto državnih rek, Beli potok (Weissenbach) pa v vrsto skladnih rek na Kranjskem, in da deželni odbor v porazumenju s koroškim deželnim odborom v to svrhu potrebuje ukrene. Druga poročila se vzemoma na znanje, in potem konča seja.

nejše obiskan od dunajskega, sklenola se je tudi resolucija, naj vlada zastopnike delavskega stanu iz vseh krovov poklicne v posvetovanje, da pozvá njih želje in pritožbe.

Vnanje dežele.

Bolgarsko prašanje. Iz Petersburga poroča nek privatni telegram, da je ruski car poslal grofa Šuvalova v Berolin in na Dunaj, da nemška in avstrijska vlada dovolite, da Rusija za šest mesecev zasede Bolgarijo. — Nam se to poročilo ne zdi dosti verjetno. — Iz Pariza pa se poroča, da bi Rusija sobranje pripoznala, ako bolgarska vlada odstopi. Bulgari bi prav storili, ako bi premisli, da razen moralne podpore nikder nobene druge pomoči ne nahajajo. — Turška vlada je uža dvakrat prosila Zankova, naj pride v Carigrad, da razloži tam, kake razmere so na Bolgarskem, a prvemu vabil se ni hotel udati, še le na drugo vabilo je sklenol odpotovati v Carigrad. Ako je odpotoval, zbral so se nekateri pričasti sedanje vlade, ter ga zasramovali in mu klicali: „izdajica domovine, ruski ogleduh itd.“ in zgodilo bi se mu bilo še kaj hujšega, da niso vojaki ubranili.

Bolgarska deputacija je 13. t. m. prišla v Rim, kjer je bila sočutno sprejeta. Grof Robilant se je pri njenem sprejemu sklicaval na svojo izjavjo v poljskej zbornici i na zeleno knjigo, prisavil pa, da je Bolgarija ruskemu svojemu osvoboditelju dolžna udanost i da ni misliti, da bi Rusija raztrgala pogodbe. Bulgari naj se, kakor doslej, zmerno vedo in ker je velika vojna slabemu vselej nevarna, naj skrbě doma za red i naj ne povzroči zunanjih zmešnjav. To je edini svet, ki ga morejo dati Bolgarom prijatelji in on sam.

Ruski car, kakor se od več strani poroča, pride 22. marca t. l. v Berolin, da osobno čestita nemškemu cesarju k rojstvenemu dnevu. Za resnico te vesti pa ne dajemo nobenega poročila.

Na ruskem Poljskem se je izdal ukaz, ki prepoveduje tujim državljanom kupovanje zemljišč v mejnih okrajih, ako si kupovaleci niso pridobili ruskega državljanstva i niso uže polnih pet let v Rusiji stanovali. Ukazi zoper jude se tam z največjo strogostjo izvršujejo in vojaške posadke na Poljskem so celo dobole ukaz, naj pri ponudbah za vojaške potrebe jude, kolikor mogoče, izključujejo.

tam se ustavi pri velikih vratih, pa boš videl, kaj se bo godilo, ti se trdno drži, zakaj kadar bode povzdiganje, takrat se vsi nečisti duhovi v tebe zlate, ker bodo meni nevošljivi, zato se trdno drži; kadar pa bo maše konec, pride jaz sam k tebi, tistikrat bom jaz rešen; zapomni si vse dobro. Mej tem je prišel dan, obložita mule, poslovita se in se razideta, pred odhodom si še enkrat striseta roke.

Mladenič gre proti domu, ves zamiljen v ta čudni dogodek; prišed si domov, razloži mule, spravi sode v klet in gre po svojih opravkih. Ta dan je izšlo vse dobro, drugi dan ga pokliče mati in pravi: Ljubibrat, prebleci se, on pa se je držal, kakor da ne bi slišal; mati tudi molčajo; pride sobota, pride nedelja, pa prebleci se noče, da so stariši rekli, da je zblaznil in so zaprli samega v neko stanico; to je trajalo eno leto, zakaj pred ljudi se ni mogel pokazati.

Leto mine, pokliče svojo mater in je reče: Mama, pripeljite mi brive, mati vesela, pošlje hitro po brive, ki ga obrije; zdaj pravi: Mama, prinesite mi vode; prinese jo, prinesite mi obleke, prinese mu še obleko; zdaj pravi: Mama, jaz grem k svetej maši, napravite kosilo, zakaj pride še en prijatelj z mano. Mati vesela pritrdi. Zdaj se odpravi pa gre; kadar so ga ljudje zagledali, pa so govo-

Politični pregled.

Notranje dežele.

Z novo nagodbo mej Avstrijo in Ogersko so silne težave. Ogerski ministri so bili zopet na Dunaji, a porazum se ni dosegel; pri prašanji o davku na petrolje se niso mogli zediniti; dogovori so se vsled tega zopet protrgali.

Na Dunaju in v Pragi so zadnji teden delavci sklicali delavke shode, v katerih se je govorilo o ustanovitvi delavskih zbornic. Shodi so se sicer izrekli za ustanovite tacih zbornic, ali z dotično osnovo, katero so nemški liberalci državnemu zboru predložili, niso bili zadovoljni. V praškem shodu, ki je bil mnogo obil-

nikder dobiti, da bi ogenj ne bil podkrižan, zdaj pa takoj večerje napraviva, in takoj je bila večerja napravljena. Sedeta k mizi in večerjata, zdaj pa je vina manjkalo; vina pa hočem jaz dati, pravi prišlec, imava tudi vina dovolj, pravi tujec, gre in prinese polno čašo vina. Kadar se dobro najesta in napijeta, začne ptujec govoriti. Prijatelj moj, jaz imam nicoj nekaj s tabo govoriti, pa se nič ne boj, kar ti jaz nicoj povem, ti mi moraš zagotoviti, da nobenemu besedice ne črhneš skozeno leto; on mu zagotovi; zdaj prične tuji mladenič:

Pred vsem ti imam povedati, da midva sva brata. Brata! se zavzame mladenič, ali moji stariši so mi vedno pravili, da nemam nobenega brata. Tvoja mati je mene rodila, pa me je hudič izdala precej, kakor me je porodila in zato sem jaz tebe tu sem pripeljal, da bi ti mene rešil. Pa kako te morem rešiti, pravi on. Prisezi mi, da nobenemu nič ne poveš, kar te jaz zdaj navadim. On mu prisože, da nobenemu nič ne pove. On pravi: Ti moraš besedo držati, ako ne, gorje tebi in meni, on pravi: Ti se eno leto ne smeš ni prebleci ni umiti, ni počesati niti nohtov ostriči; kakor si zdaj, tako moraš ostati eno leto, danas eno leto pa se umij, prebleci, počesi, ostriči in pridi v cerkev sv. Dominika pod hribom,

V nemškem državnem zboru je bila 11. t. m. zopet na vrsti vojaška predloga. Moltke se je zanjo potegnol ter mej drugim rekel, da ne veruje, da bi katera vlada hotela prevzeti odgovornost, uže obstoječe netilo še nakopičavati. Močne vlade so poroštvo miru; če katera vlada mora delati za mir, gotovo lahko dela Nemčija, ki se hoče le braniti, k temu pa mora biti za vojno dobro pripravljen. Ako bomo zoper voljo primorani k vojni, lahko bomo vojevali, če pa predloga zavremo, prav gotovo bomo imeli vojno. Dovolitev za kratko dobo ne bi se mogla sprejeti, ker nova krdele bodo še le po več letih vplivna. — Potem je govoril Bismark ter naglašal najprej to, da vsi vojaški strokovnjaki pripoznavajo potrebo predloga. Naloga poslednjih šestnajst let, ohraniti mir in sprijazniti se z državami, s katerimi smo imeli vojno, ni bila lahka; posrečilo se je to popolnoma z Avstrijo, s katero smo v tako gotovih, zaupljivih razmerah, da prej nikoli še ne tako. Velik vpliv za utrditev miru je pripisati prijateljskim razmeram treh cesarstev. Naše razmere do vseh vlad so najboljše, tudi do Rusije, zoper katero mi gotovo vojne ne začnemo. Na zvezo mej Francosko in Rusijo pri predlogi gotovo nismo mislili. Meni bi se morallo očitati, da sem izdal državo, ako bi bil le eno trenotje mislil, zarad Bolgarije se z Rusijo zaplesti v vojno. Prijateljstvo z Rusijo nam je važneje, nego z Bolgarijo. — Tudi s Francosko smo v dobrih razmerah, vendar se te težje varujejo, ker se tu vrši še dolg zdodovinski razvoj. Mi smo storili vse, da Francosko pridobimo za to, da pozabim in odpustim ter nemamo nobenega vzroka, v skrbi biti, da nastane vojna med Nemčijo in Francosko, pa tudi nemamo vzroka, bati se take vojne. Mi Francoske nikakor ne napademo, ali za vojno moramo vedno pripravljeni biti. To je namen te predloga. K ljubu trdnega zaupanja na mirni duh francoske vlade in enega dela francoskega ljudstva ni se zanašati na trajen mir s Francosko. Francoska je močna, vojevita vlast, nje vojska je hrabra in za vojno pripravljen. Mi nikoli ne smemo rok križem držati, naj bo tam še tako mirno. Odgovornosti za mogoče nesrečno vojno vlade nočemo prevzeti. Mi se držimo ne-pogojno za sedemletno dovolitev predloga; ako k malu ne zadovolitev zveznih vlad s popolnim sprejemom predloga; potem bomo razpravljali z drugim državnim zborom. Da smo poprej videli upor, boljše bi bilo, da smo poprej volice vprašali: „Hočete li nemške državi dosedanja posestva ohraniti, ali ne?“

Windhorst je govoril za triletno dobo ter vprašal Bismarca, ali bi predloga bila brezvsečna, ako se dovoli krajsa doba. Bismarck je odgovoril: Prašanje je, ali ima biti vojska cesarjeva, ali parlamentova. Glede vshodnje politike pa je omenil, da se Nemčija za avstrijske in Avstrijo za nemške interese sme in tudi hoče potegniti, ali da se ena država za drugo popolnoma žrtvuje, to je čisto nemogoče. Pri interesih, ki se ne tičejo druge države, mora vsaka država hoditi po lastnih potih. Opazka Windhorstova, da je Rusija naša zaveznica, ni resnična. Ako bi nastala vojna s Francosko, ne bilo bi se zanašati na nobenega zaveznika. — 12. t. m. se je razprava nadaljevala; Winhorst je

govoril za triletno dobo, Bismarck mu je odgovoril in svoj govor končal z besedami: „da od predloga le za en las ne odjenja.“

Dne 13. februarja se je razprava zopet nadaljevala; Richter je govoril zoper predlog; odgovoril mu je Bismarck ter glede bolgarskega prašanja rekel, da se je nemška vlada le toliko vtikalna v bolgarske zadeve, da je zabranila smrtno odsodbe zarotnikov, da se je mir ohranil. Protizahtevanju „Vossische Ztg.“ in „Germania“, naj Nemčija zapre Rusiji pot v Carigrad, opomnil je Bismarck, da bi to morebiti bilo v angleškem interesu, mi pa imamo le teško nalogu, ohraniti mir in posredovanje mej prijateljskimi vlevlasti. Če nas Rusija napade, hocemo, moramo in bomo se braniti do zadnje kapljice krvi. Tako pa Rusija nema vzroka nas napasti in tudi mi ga nemamo, napasti Rusijo. Ne morem umeti, zakaj nas hočejo Poljaki siliti v vojno zoper Rusijo, ker če Rusi zmagajo, vprašanje bi bilo, če bodo Poljakina boljem. — Potem je govoril še Windhorst in tudi njemu je Bismarck odgovoril. Po nekaterih opazkah vojnega ministra se je razprava sklenila. Včeraj je bilo glasovanje in sprejeti se je s prečiščeno večino predlog, po katerem se sicer dovoljuje zahtevano število vojakov, vendar pa ne za sedem, ampak le za tri leta. — Tako po tem sklepku je segel Bismarck v žep in prečital cesarjevo naročilo, da je državni zbor razpuščen.

Iz Pariza se poroča, da je Bismarckov govor Francoze zadovolil; časniki ga tolmačijo tako, da Nemčija res nema namena Francoske napasti ter izjavljajo, da tudi Francozi nemajo tega namena. „Temps“ pravi: „Bismarckov govor Evropu pomiri“.

Angleško ministerstvo je zadel nov hud udarec. Minister zunanjih zadev Idesleigh je 12. t. m. popoludne v Salisbury-jevem uradnem stanovanju naglo zbolel in v malo minutah umrl.

V Italijanski poslanski zbornici je interpeliral Ferrari, zakaj gospoška v Trstu ni dopustila, da se italijanski razglasil javno na hišna vogla na bijo. Grof Robilant mu je odgovoril, da je avstrijska gospoška rabila svojo pravico, po kateri sime javno nabijanje razglasov tujih držav zabranjati in zato še treba ni, da bi popraševal po vzrokih. Ferrari ni bil zadovoljen s tem odgovorom.

Iz Kabula se piše, da so glavarji doslej še neodvisnega srednje azijskega kanata Vakhan, ki meri 200 širšaških milj ter ima 400.000 prebivalcev, sklenoli poslati v Taškend poslanice, da se dogovoré, pod katerimi pogoji se kanat pravilno podvrže Rusiji. Ali ruski generalni govor je iz Taškenda poslat v Vakhan nazanilo, da Rusija vsled dogovora mej Gorčakom in Granville-om v letu 1872 zdaj ne more nobene pridobitve sprejeti; Vakhan mora tedaj ostati še neutralna zemlja toliko bolj, ker tudi Afghani menijo, da imajo pravico do nje.

S Krete se poroča, da je tamošnji govor prosil vojaške pomoči, ker mu je pa turška vlada ni hotela poslati, zato je odstopil. Na Krete so začeli angleški opravniki podpihovati ljudstvo in misli se, da se Angleška hoče polastiti Krete.

Iz Tonkina se poroča, da se je prvedni t. m. pri Thankoa utrdila velika uporniška četa; Francozi so jo dvakrat zgrabili; pa obakrat bili odbiti; vsled tega se je poslala pomoč polkovniku Brisaud-u.

D O P I S I .

Trst, 12. januv. [Izv. dop.] (Mestno svetovalstvo in resolucija proti škofu. — Mrzli škrofci na Lahone. — Opazke.)

Državnički čin naših rudečkarjev, boljše njihovega leibjurista Piccoli-ja še vedno rogovili po glavi raznim rudečim v Trstu in Istri. Da bi vsej stvari vendar dali kaj veljave, zato so si naročili odobrovalne izjave iz Istre. Še le te dni smo čitali v ital. listih, da je srenjski odbor iz Portlja, od kder je doma poznani magistratov sluga in eksekutor Visentini v Barkovljah, sklenol, da pošlje čestitko mestnemu zastopu tržaškemu zato, ker je sklenol ono jako smešno resolucijo proti tržaškemu škofu in njemu podrejnej duhovščini. — Slavne Portlje so kazale pot, katero je hotelo nastopiti tudi kopersko mestno svetovalstvo. V sredo je inelo to stareinstvo sejo, katerej pa je prisustoval tudi koperski glavar, vitez Bosizio. Župan Kobal (kako italijansko me to!) je začel svoj govor, v katerem je hvalil odločnost tržaških mestnih očetov in predlagal, da se pošlje tem tržaškim vrlinom čestitka

zarad uže znane resolucije. Ali, komaj konča župan Kobal, ko se oglasi glavar vitez Bosizio in pravi, da take demonstracije ne spadajo v področje mestnih zborov, ki se imajo v prvej vrsti baviti z dobro upravo občinskega premoženja, in da vsled tega ne dopušča, da bi se o tej stvari glasovalo. — Župan in mestni očetje so začeli na to močno protestovati, ali glavar se ni dal ugnati v kozji rog, in ker se mestni očetje le niso hoteli pomiriti in odstopiti od nepotrebne zaupnice, zato je energični glavar izjavil, da je konec seje in povabil mestne očete, naj gredo lepo mirno domu.

Tako se je žalostno končala v slavnih Portjih začeta brezumna demonstracija. — To bode menda tudi dobra mrzla koljel za naše mestne očete.

Tržaški škof je sklical v sredo pastoralno konferenco, katere so se udeležili mnogi duhovni. — To ni nič kaj posebnega; ali ireditarski listi, ki ne poznajo dolžnosti in pravic škofov, kateri redno vsako leto sklicujejo svojo duhovščino v take shode, so to konferencijo drugače razumeli in zasukali; oni so pisali, da se je natej konferenciji duhovščina posvetovala o postopanju protizloglasnej resoluciji mestnihočetov, in da se je te konferencije udeležil tudi odbor tržaške podružnice sv. Cirila in Metoda.

Zadnje so ireditarji pridejali iz zlobnosti, če, duhovščino še bolj osmešimo — Ali revni ti poskusi niso drugega osmešili, kakor rudečo gardo samo, ki ne ve, kaj dela. — Škof tržaški bode uže znal braniti svoje in cerkvene pravice in bombastična resolucija najde borno mestice v papirnem košu.

Vrhу tega pa je prišel tržaškemu magistratu še nek drug mrzli škrofci od zgorej, kateri napravi veliko zlovilje in hrupa mej Lahoni. Došel je ukaz, da imajo magistratu vse oblastnije dopisati le nemško in nič več laško in da tudi magistrat mora odgovarjati le nemško — razumeva se le uradom.

Pred leti niso na magistratu hoteli prejemati nemških spisov; zdaj pa da bi še celo odgovarjali nemško! — To bode ogenj v strehi, kateri ogenj pa mogoče naše rudečkarje tako zmeša, da začno še bolj netiti in da se morda res iz tega ognja izcimi kako c. kr. glavarstvo za Trst in okolico.

Ako je res, da je prišlo tudi povelje finančnim uradom, da morajo sprejemati slovenske spise in tudi odgovarjati slovensko na nje, potem bi se bilo res prišlo v okom skrajni potrebi, ker znano je, da finančni uradi nočemo nič vedeti za naš jezik. Sicer pa se sliši, da je prišlo to povelje le finančnej prokuraturi.

Ako pa je res, da ni prišlo na vse druge urade, ki se branijo priznati slovenski jezik, potem je dolžnost naših poslancev, da ta pravični ukaz na Dunaju izposlujejo. — Terajmo dakle, dokler ne zmaga pravica!

V Naklem dn. 9. januarija. [Izv. dop.] Nikar ne mislite, g. urednik, ker prejemate tako silno malo dopisov iz naše županije, da tu spimo. — Vsak, ki bi bil v nedeljo pri nas pri zborovanju in posvetovanju za ustanovitev podružnice „Sv. Cirila in Metoda“ sè sedežem v Naklem in sicer za vasi: Naklo, Škocjan, Matavun, Brežice, Dane, Gradišče, Doljne Vreme, Britof, Barko, Vatovlje, Rodik, Loke in Divača, prepričal bi se, da imamo mnogo razumnih in narodnih mož v našem kraju.

Ob $3\frac{1}{2}$ popoludne zbral se je pri g. županu, kljubu snežnemu vremenu in slabih poti, sila občinstva in to večinoma razumnih mož.

Škocjanski učitelj Albin Strekelj, „kot prvi sprožitelj“ te stvari, pozdravi došle z gorkimi besedami. Na to je govoril Albin Strekelj, koji je občinstvu pri koncu ob kratkem prečital in razložil pravila podružnice.

V načelnanstvo bili so izvoljeni: Ferko Mahorčič, župan v Naklem predsednikom, Albin Strekelj, učitelj, njegovim namestnikom, Avgust Praprotnik, trgovec v Lokvi, blagajnikom in Janko Štrukelj, učitelj, zapisnikarjem.

Ker je okraj velik in vasi razstresene, volilo se je še 6 odbornikov. Pozabiti ne smem tudi gg. pevcev iz Barke, ki so z svojim vrlim vodjem g. Jankom Štrukeljom v takem številu nas pohodili ter nas tako krasno z svojim petjem zabavali. — ē.

Iz Melske okolice 13. januarija 1887. Dovoli, draga „Edinost“, majhen prostorček naslednjim vrsticam, da lehko izvedo Tvoji prijatelji, kako se nam sedaj, v

predpustnem času godi — tukaj v Tolminskoj Sibiriji.

Prikimala nam je dovolj huda zima. Planina, senožeti, sploh vse leži pod debelo sneženo odejo, tako da keder še močni vetrovi pihajo, ni skoraj mogoče sosedu do soseda. Tem teže pač je, ako ima človek opravka v kakem bolj oddaljenem kraju, n. pr. v našej hribovskoj „rezidenci“; kar pa gotovo sedaj zimski ali boljši predpustni čas, rekel bi, skoraj nicomur ne manjka. Imoviti mladi svet hiti k notarju napravljati si potrebna pisma, da potem vstopi v tisti lepi 7. sakrament. Večni pravdarji komaj čakajo, da mine svetek ali nedelja, da potem urno tekajo k odvetnikom polnit jim s težko prihranjenim ali celo izposojenim novcem njihove vedno izstradane žepe. Pa tudi drugih ne manjka, ki so pa nekoliko bolj obilzani od pravdne znanosti.

Lansko leto, draga mi „Edinost“ donesla si nam vest o nekem J... iz B., kateri mi pa ni osebno znan. Pač pa nepričakovani konec o njem. Vedi mi pa draga! da tudi pri nas ne manjka enakih ljudskih pijavk, — črvičev, ki prodajejo ljudsko blagostanje s tem, da sleparijo ubožnejše prebivalce na vse mogoče načine, dokler jum ne vsilijo beraške palice.

O prelepa, pa mirna Melska vasica, vrinol se je pred nekaj leti v tvotjo faro kaj dobro znan S. iz L...č ter se poprijel trgovstva. Ta človeška kvara ni bila tedajne dni kaj imovita stvar, njegova varčnost ali kaj? porinola ga je na stopinjo prvega našega trgovca.

Naši starci pa pošteni trgovci ne morejo štetni nobeden toliko posestva, kakor prav S. On kupuje hiše po 10 gld. kmite po 50 gld. pa saj vender ni čuda. Naši vozači mu ne morejo nikoli dovolj kave in sladkorja dovažati, da ne bi mu suhljate stare babice posušile njegove zaloge tako, da je primoran iti z žakelčkom k drugemu trgovcu si vsoditi kilo kavice. Samo lepopisanih piskrov mu pa gotovo ta predpust ne zmanjka, za to jamčim; in še pred Alelujo skupi toliko, da si lehko kupi kmetijo ali vsaj lepo hišo, in ko bi mu par soldičev še majkal, takoj ogloda prvega, ki pride v kako dotiko ž njim do golih kosti. Ni še davno, od kar se je pripetilo, da je nekem kajžarju iz Rovne Grahovske občine na čuden pavidar znan način po silni iztrgal hišo in menda nekoliko drvišča (gozda) za 10 gld. To je poštenjak, kaj ne?

Pri nas pravimo: „velika vrata notri pa tudi ven.“ Tudi pri našem Rothschildu ni drugače, ako to kolikanj opazujemo. Ko mine četrta leta, odpošlo sl. c. k. davkarja svojega rudečkeapega hlapca z opominom za zaostalo davke. Ta davkarški hlapac obiskal je tudi našega vrlega lihvarja, in prav težko bi mu se bilo gladko, brez dražbe izšlo, ako ne bi si bil zviti lisjak še o pravem času izmislišl gotovega sredstva. Najprvo tresel je ženski spol za praznični predpas s prošnjo, da bi mu posodil denarja. Ali naši hribovki so se vender znale kaj dobro odtegnoli nesrečne meneč: ženski predpas ni vselej drag. Kaj bode sedaj! Aha! pravo je pogodil. Nekiubožen drvar (Holzknecht) dolžil mu je nekaj borih novčic na kavi, soli in morda kak glazek žganja. Primoran je bil po sodniškej poti ubožec bogatinove davke nad 100 gld. plačati.

Ljudje! varujte se zapeljive, kateri hodi okoli vas kakor rujoče lev in gleda, kedaj bi koga požrl; — tega katerega še ni. Amen! ako te kaj srbi, pa te jaz popraskam! Na svidenje.

Podpečnik.

Domače vesti.

Cesarju dar. Cesar je podaril po uimah poškodovanima občinama Colmo v Istri in Romans na Goriškem po 300 gld.

Imenovanja. Carinski višji oficijal Mavričij Stransky, potem kontrolor solnega višjega urada Ivan Rozzo in carinskega urada oskrbnik Ljudevit Berze so bili imenovani za višje carinske kontrole pri glavnem carinskem uradu v Trstu.

Vlada in Lloyd. Merodajni krogi trdje, da bo tako težavno doseči porazum mej vlado in avstrijsko-ugerskim Lloydom. V pogodbenem načrtu, kateri je vlada vročila Lloydovemu načelniku baronu Morpurgo, neki so taka zahtevanja, katerih družba ne bo mogla sprejeti, posebno kar se tiče vožnje hitrosti in tarifov, na katere hoče trgovinsko ministerstvo preveč vplivati. Lloydovega načelnika ima vpravljeno imenovati cesar, njegov namestnik pa ima biti Madjar.

+ Franjo Erjavec,

eden najučenjejših sinov našega naroda, zatiskol je za vselej svoje oči; umrl je nagle smrti v noči 13. t. m.

Franjo Erjavec rodil se je dne 9. septembra 1834 v Ljubljani, dovršil ljudske šole in gimnazijo v svojem rojstvenem kraju ter šel 1. 1855 na Dunaj, kjer je leta 1859 dovršil vseučilišče z najboljšim uspehom, tako sicer, da je bil zarad svoje vzglednosti celo 1. leto prefekt v Terezijanišču.

Leta 1860 je šel za profesorja na gimnazijo v Zagreb, kjer je služil do leta 1871 in si je v tej dobi stekel uže prav slavno ime mej našimi brati Hrvati.

Leta 1871 preselil se je v Gorico, kjer je bil profesor na viši realki do svoje prelane smrti. Erjavec je bil tudi član Jugoslovanske akademije v Zagrebu.

Omeniti nam je tudi, da so Hrvati tako spoštovali in znali ceniti redko učenost Erjavčeve, da so mu leta 1877 ponujali mesto profesorja na zagrebškem vseučilišču, katero čast in povišanje pa je on v svoji skromnosti odbil, in tudi se mu je bila Gorica tako priljubila, da se ni hotel ločiti od nje, vsaj je tudi morda slutil, koliko potrebeni so njegovi modri sveti goriškim in sploh Slovencem.

Rajnki Erjavec bil je uže kot dijak dober pisatelj. Kot profesor pa je pisal mnogo v Janežičev Glasnik in tudi v hrvatske beletrične liste ter je tudi kot hrvatski pisatelj dobro poznan. Za družbo sv. Mohora spisal je on mnoge in uorda najznamenitejše knjige, meji temi je posebno omeniti "Živalstvo", Pridoreski živalstva s podobami, Naše školjive živali itd. Za Matico Slovensko pa je spisal učne knjige: Botaniko, Zoologijo, Rudninoslovje. Poleg tega nahajamo njegove spise v Zvonu dunajskem in ljubljanskem in v mnogih drugih listih. Njegove mnoge povesti in sploh beletrične spisi so prav tako, kakor njegove učene knjige trajne vrednosti za naš narod, ne le glede jedra, temuč tudi glede pisave, ker skoro noben naš pisatelj ni tako jasno in lepo pisal, kakor Erjavec; njegov krasen in tako gladek slog v slovenščini ostane slovenskim pisateljem uprav uzor.

Poleg marljive literarne delalnosti se je pa ranjki bavil tudi z drugimi posli v korist naroda; tako je bil vedno odbornik mnogih društev v Gorici in drugod, mnogo, mnogo let je bil jako delalen odbornik Matice slovenske, bil je mej utemeljitelji Narodne tiskarne in Narodnega doma, za katerega je pri vsem tem, da ni imel kapitalov, davoral 200 gld.; podpiral je list "Sočo" od njega začetka pa do svoje zadnje ure, in Goriškim rodoljubom bil je on vedno neka viša instancija, ki je večkrat z svojo spremno roko povrnala prepire in vplivala v zmislu blaženega, čisto rodoljubnega delovanja. — Toliko je mož storil za naš rod, da si je zasluzil najlepši spomin v srcih vseh Slovencev in ta spomin bodo trajal za vse čase, kakor bodo tudi trajala za vselej njega dela.

Prezgodaj nas je zapustilo dragovo plemenito bitje, ki v svojem narodu ni poznalo in tudi ni imelo sovražnikov.

Na Erjavčevem grobu nas bode danes Slovencev na tisoče, ki vsi bomo iz dua srca žalovali v zdihu: "Hvala Ti, za to, kar si storil svojemu rodu! Večen Tebi spomin!"

O Lloydu. Parnik "Titanija" je odplovil na poti iz Hongkonga v Trst 11. t. m. iz Adena.

Tržaške novosti:

Telovadno društvo "Tržaški Sokol" bode imelo jutri ob 5 uri popoludne občni zbor.

Ponarejene dvajsetice. Počeli smo pred kratkom, da se je posredilo policiji zasačiti ponarejalca denarja Ferdinanda Gregorutti in vso njegovo rodbino. Pozvedelo se je sedaj, da je imel še necega pojdaša, namreč krojača Josipa Zuliani, katerega so tudi uže spravili pod ključ.

Nesreče. Težaku Franju Mayer je padel na Lloydovem parniku Medusa velik omot pamuka na nogo in ga tako ozledil, da so ga morali odvesti v bolnico. — V četrtek zvečer je vozil kočijaž Z. Medrat z 2 konjem po ulici Campo Marzio, kar se mu zgradi eden konj na tlak in ostane takoj mrtev. Zadel ga je mrtvoud.

Zbolel je na javnej ulici težak Anton Bressemati. Odnesli so ga v bolnico.

Policijsko. Nek potepuh je težaka Romeja Smrdù iz maščevanja tako pretepal, da je moral iti v bolnico zdraviti se. Zidar Janez F. se je sprl z 50 letno perico Marijo Dojan, ter jej skoraj levo oko izbil. Vročekrvneža so deli v luknjo. Težak Karol R. je iztrgal služkinji Angeli S. v Greti novčarko iz roke in pobegnol. Prijele so ga straže včeraj popoludne ter našle pri njem še ves ukradeni denar v iznosu 12 gl. 20 nvč. Ženske, ne nosite po ulicah denarja v roki! — Zaprli so 1 postopača in neko malopridno žensko. — Kroča Ivan S. iz Ljubljane se je ustavljal ko so straže prijele neko zloglasno žensko. Zato so stražarji, ne razumeč njegovega junata, deli tudi njega v luknjo.

Izpred sodnije. V četrtek je bila razprava proti ital. podaniku, kapitanu in posestniku ladije Benediktu Cappolecchio radi vdeležitve pri ponarejanju javnega papirja, odnosno radi goljufije. Cappolecchio je bil namreč 6. maja p. l. pri tukajnem trgovcu Josipu Pollak kupil razne predmete, vredne 121 gl., ter poravnal račun z ponarejenimi ital. lirami. Porotniki so glavno vprašanje zanikal ter je bil obsojen Cappolecchio radi goljufije na 5 mesecev ječe in na izgon po dovršeni kazni. — Tereza Potočnik, 28 letna služkinja iz Bleda na Gorenjskem je ukradla meseca avgusta p. l. svojih družci v službi pri g. Hüttneru hranilčno knjižico, glasečo na 700 gl. ter kmalo zatem podigla na isto iznos 50 gl. Pri včerajšnji obravnavi so jo porotniki spoznali krivo tatvine 50 gl., ter je bila obsojena na 4 mesece težke ječe.

Popravek. V zadnjem številki našega lista ostala nam je neljuba pomota, v vesti, kjer se govorji ob občnem zboru je v naslovu stalo "Porosko bralno društvo" in mora biti Proseško bralno društvo.

Književnost.

Kmetijsko berilo,

Za nadaljevanje tečaje ljudskih šol in gospodarjem v pouk, po nalogu vis. c. k. kmejškega ministerstva spisal G. Kramer, ravnatelj dež. kmet. šole v Gorici. To je naslov knjige, katera nam je za novo leto jako dobro došla, ker smo uže davno take knjige pogrešali in s katero sta nam ministerstvo in gospod Kramer jako ustregla. Reči moramo, da uže davno in prišla na svitlo nobena tako željno pričakovana knjiga, kakor je to kmetijsko berilo. — Knjiga obseza 250 strani velike osmerke, v njej se nahaja 83 slik, tisk je lep, razločen, papir najfinje baže, s kratka: knjiga ni le dobra po vsebin, temuč se tudi jako lično predstavlja čitatelju.

Knjiga obseza, kakor kaže uže nje naslov, glavna vodila iz vseh kmetijskih strok in to s posebnim ozirom na kmetijske razmere na Kranjskem, Primorskem in spodnjem Štajerskem. — Namenjena je v prvej vrsti ljudskim učiteljem, da se je poslužujejo pri poučevanju v kmetijstvu na ljudskih šolah, posebno na nadaljevalnih tečajih bi mogla služiti kot učna knjiga (berilo). Ali služila bode knjiga prav dobro tudi našim kmetovalcem kot vodilo v raznih slučajih. — Pisana je tako popularno in lepej, čistej slovenščini, za kar nam jamči uže okoliščina, da je korekturo preskrboval sam gosp. profesor Erjavec in da jo je pregledal, predno se je začela tiskati, tudi dež. šolski nadzornik, gosp. vitez Klodič-Sabladoski — vse okoliščine, ki knjigo priporočajo uže a priori.

Da se zopet vrнемo k vsebini, moramo opaziti, da je gosp. profesor Kramer

svojo nalogu izvrstno rešil, kajti razvrstil je to vsebino tako praktično in pregledno in nam v kratkih, jasnih stavkih vse predložil, kar je v kmetijstvu najvažnejšega. Kramerjevo kmetijsko berilo ima 13 poglavij, katera so zopet razrejena v okolo 150 podpoglavljev. Poglavlja so ta le: I. O rastlinskem življenju. Kaj so rastline? Kako živé rastline? Kateri so glavni pogoj rastlinskega življenja? II. O zemlj ali prsti. Kako je nastala prst in v čem je njena rodovitost? Kako je prst sestavljena? Kako je sestavljena mrtvica in kak vpliv ima na rodovitost žive prsti? Katera prst je najboljša? S katerimi sredstvi zboljšamo fizikalne lastnosti zemlje. III. O gnoju. Hlevski gnoj. Gnojišče. Kako je ravnati z gnojem na gnojišču? Kako je ravnati z gnojem na polju? Gnojnica. Človeški odpadki. Pepel in saje. Blato iz ribnjakov in cest. Mešani gnoj (kompost). Apno. Koščena moka. O stelji. IV. Kmetijsko orodje, s katerim zemljo obdelujemo, Oralo, 1. Hohenheimsko oralo. 2. Zugmaierjevo oralo. 3. Vidačevo oralo. 4. Amerikansko oralo. 5. Ruhadlo. 6. Obratno oralo. 7. Oralo za oranje spodnje zemlje. Razruševalci, (ekstirpator). Okopalnik. Osipalnik. Kako je treba orati. Brana. Valjar. V. O setci. Stroj za čiščenje semena. Koliko semena smemo posejati. Ali je dobro premenjavati semen? O sezjanji. Kedaj naj se seje? Kako se rastline oskrbujejo? VI. Kako je treba pridelovati poljske rastline? I. Žito. II. Sočivje. III. Okopavine. IV. Kupčijske rastline. V. Krmske rastline. VI. O travnikih. Košnja detelje, trave in sploh krmskih rastlin. O napravi kislega sena. VII. O kmetijskem kolobarjenju. VIII. O pridelovanju zelenjave. O legi vrtu. Kaka zemlja je najboljša za vrt? Kateri gnoj najbolje ugaja vrtu? Kako nam je urediti vrt? Kako rastline sejati? Kako napravljati gnojne gredice? Kako se presajajo sajenice? Kako rastline na vrtu oskrbovati? IX. O sadjarstvu. Drevesnica. O cepitvi sadnega drevja. Najvažnejši načini cepitve. Kakšo se drevesa v drevesnici obrezujejo? Presejanje drevesec. Kako treba drevesa oskrbovati. Precepljivanje dreves. Pritlikaveci. Katere sadne vrste naj sadimo in mnogo? O porabi sadja. X. O vinogradarstvu. Kaka lega ugaja najbolj trtam? Na kaki zemlji trte najbolje rastejo? Kako je treba pripraviti zemljo za vinograd? Katere vrste trt bodemo sadili? O mnogosti trt. Kako je treba vinograd nasaditi? Kako treba oskrbovati trte do četrtega leta? O obdelovanju vinogradov. Kako trtam gnociti? O cepitvi trt. XI. O kletarstvu. Trgatev. Kedaj naj trgamo ali beremo? Kako naj grozdje mastimo? Stiskanje ali prešanje grozdja. O moštu. Kakšna mora biti dobra klet. O sodih. Vrenje ali kipenje mošta. Kaj je v vinu? O pripravljanju belega vina. Kako treba pripravljati črnilo. Pretakanja vina. Navadne bolezni vina. XII. O gozdarstvu. Kako stojimo z našim gozdom? Kaka zemlja in lega ugaja gozdu? O gozdnih drevesih. Kako razvrstujemo gozd? Oskrbovanje gozdrov. Kratki navod o pogodovanju. XIII. O živinoreji. O krmi. Kateri so glavni sestavni deli rastline? O redilni vrednosti krme. Kako vrstimo krmo? Kolike krme imamo pokladati živini? V kaki razmeri naj bodo redilne tvarine v krmi? Kako je treba klajo pripravljati? O govedarstvu. — Kakšna svojstva ima govedo? O važnosti govedarstva. Nekoliko o govejih pasmah. Katero pasmo izberemo za rejo ali pa za zboljšanje domače pasme? Kako spoznaš starost goveje živine? Vodila o izreji goved. Govej hlev. O mlekarstvu. O sirarstvu. O konjarstvu. — O konjskih svojstvih. Nekoliko o starosti konj. Kakšo se merijo konji? Kako hitro raste konj na vis-kost? Kake lastnosti ima lep konj? O konjskih pasmah. O umni izreki konj. Konjski hlev. O ovčarstvu. — O ovčjih svojstvih. Nekoliko o ovčjih pasmah. Pravila o reji ovac. O koristi ovac. O reji prasičev. — Kaka svojstva ima prase? Nekoliko o prasičjih pasmah. O reji prasičev. O pitanji prascev. Svinjak. O koristi prascev. O kokošarstvu. O kokošjih pasmah. O silarstvu. O murbu in njeni izgoji. Kako si pridobimo jajčeca v zaledu. Kako se seme ali jajčeca valje? Odgoja sviloprek. Zapredanje. Bolezni sviloprek. O čebelarstvu. — Nekoliko o svojstvih in življenju čebel. Kako je treba napraviti čebelnjak. Kaj je umetno čebelarstvo? Kako se delajo roji? Čebelarju treba močnih panjev. Kaj nam je storiti z usmrjenim panjem? Griža pri čebelah. Kako naj se čebele pitajo?

Gospod prof. Kramarju moramo le čestitati, da je našemu narodu tako kosevno in pregledno in nam v kratkih, jasnih stavkih vse predložil, kar je v kmetijstvu najvažnejšega. Kramerjevo kmetijsko berilo ima 13 poglavij, katera so zopet razrejena v okolo 150 podpoglavljev. Poglavlja so ta le: I. O rastlinskem življenju. Kaj so rastline? Kako živé rastline? Kateri so glavni pogoj rastlinskega življenja? II. O zemlj ali prsti. Kako je nastala prst in v čem je njena rodovitost? Kako je prst sestavljena? Kako je sestavljena mrtvica in kak vpliv ima na rodovitost žive prsti? Katera prst je najboljša? S katerimi sredstvi zboljšamo fizikalne lastnosti zemlje. III. O gnoju. Hlevski gnoj. Gnojišče. Kako je ravnati z gnojem na gnojišču? Kako je ravnati z gnojem na polju? Gnojnica. Človeški odpadki. Pepel in saje. Blato iz ribnjakov in cest. Mešani gnoj (kompost). Apno. Koščena moka. O stelji. IV. Kmetijsko orodje, s katerim zemljo obdelujemo, Oralo, 1. Hohenheimsko oralo. 2. Zugmaierjevo oralo. 3. Vidačevo oralo. 4. Amerikansko oralo. 5. Ruhadlo. 6. Obratno oralo. 7. Oralo za oranje spodnje zemlje. Razruševalci, (ekstirpator). Okopalnik. Osipalnik. Kako je treba orati. Brana. Valjar. V. O setci. Stroj za čiščenje semena. Koliko semena smemo posejati. Ali je dobro premenjavati semen? O sezjanji. Kedaj naj se seje? Kako se rastline oskrbujejo? VI. Kako je treba pridelovati poljske rastline? I. Žito. II. Sočivje. III. Okopavine. IV. Kupčijske rastline. V. Krmske rastline. VI. O travnikih. Košnja detelje, trave in sploh krmskih rastlin. O napravi kislega sena. VII. O kmetijskem kolobarjenju. VIII. O pridelovanju zelenjave. O legi vrtu. Kaka zemlja je najboljša za vrt? Kateri gnoj najbolje ugaja vrtu? Kako nam je urediti vrt? Kako rastline sejati? Kako napravljati gnojne gredice? Kako se presajajo sajenice? Kako rastline na vrtu oskrbovati? IX. O sadjarstvu. Drevesnica. O cepitvi sadnega drevja. Najvažnejši načini cepitve. Kakšo se drevesa v drevesnici obrezujejo? Presejanje drevesec. Pritlikaveci. Katere sadne vrste naj sadimo in mnogo? O porabi sadja. X. O vinogradarstvu. Kaka lega ugaja najbolj trtam? Na kaki zemlji trte najbolje rastejo? Kako je treba pripraviti zemljo za vinograd? Katere vrste trt bodemo sadili? O mnogosti trt. Kako je treba vinograd nasaditi? Kako treba oskrbovati trte do četrtega leta? O obdelovanju vinogradov. Kako trtam gnociti? O cepitvi trt. XI. O kletarstvu. Trgatev. Kedaj naj trgamo ali beremo? Kako naj grozdje mastimo? Stiskanje ali prešanje grozdja. O moštu. Kakšna mora biti dobra klet. O sodih. Vrenje ali kipenje mošta. Kaj je v vinu? O pripravljanju belega vina. Kako treba pripravljati črnilo. Pretakanja vina. Navadne bolezni vina. XII. O gozdarstvu. Kako stojimo z našim gozdom? Kaka zemlja in lega ugaja gozdu? O gozdnih drevesih. Kako razvrstujemo gozd? Oskrbovanje gozdrov. Kratki navod o pogodovanju. XIII. O živinoreji. O krmi. Kateri so glavni sestavni deli rastline? O redilni vrednosti krme. Kako vrstimo krmo? Kolike krme imamo pokladati živini? V kaki razmeri naj bodo redilne tvarine v krmi? Kako je treba klajo pripravljati? O govedarstvu. — Kakšna svojstva ima govedo? O važnosti govedarstva. Nekoliko o govejih pasmah. Katero pasmo izberemo za rejo ali pa za zboljšanje domače pasme? Kako spoznaš starost goveje živine? Vodila o izreji goved. Govej hlev. O mlekarstvu. O sirarstvu. O konjarstvu. — O konjskih svojstvih. Nekoliko o starosti konj. Kakšo se merijo konji? Kako hitro raste konj na vis-kost? Kake lastnosti ima lep konj? O konjskih pasmah. O umni izreki konj. Konjski hlev. O ovčarstvu. — O ovčjih svojstvih. Nekoliko o ovčjih pasmah. Pravila o reji ovac. O koristi ovac. O reji prasičev. — Kaka svojstva ima prase? Nekoliko o prasičjih pasmah. O reji prasičev. O pitanji prascev. Svinjak. O koristi prascev. O kokošarstvu. O kokošjih pasmah. O silarstvu. O murbu in njeni izgoji. Kako si pridobimo jajčeca v zaledu. Kako se seme ali jajčeca valje? Odgoja sviloprek. Zapredanje. Bolezni sviloprek. O čebelarstvu. — Nekoliko o svojstvih in življenju čebel. Kako je treba napraviti čebelnjak. Kaj je umetno čebelarstvo? Kako se delajo roji? Čebelarju treba močnih panjev. Kaj nam je storiti z usmrjenim panjem? Griža pri čebelah. Kako naj se čebele pitajo?

Gospod prof. Kramarju moramo le čestitati, da je našemu narodu tako kosevno in pregledno in nam v kratkih, jasnih stavkih vse predložil, kar je v kmetijstvu najvažnejšega. Kramerjevo kmetijsko berilo ima 13 poglavij, katera so zopet razrejena v okolo 150 podpoglavljev. Poglavlja so ta le: I. O rastlinskem življenju. Kaj so rastline? Kako živé rastline? Kateri so glavni pogoj rastlinskega življenja? II. O zemlj ali prsti. Kako je nastala prst in v čem je njena rodovitost? Kako je prst sestavljena? Kako je sestavljena mrtvica in kak vpliv ima na rodovitost žive prsti? Katera prst je najboljša? S katerimi sredstvi zboljšamo fizikalne lastnosti zemlje. III. O gnoju. Hlevski gnoj. Gnojišče. Kako je ravnati z gnojem na gnojišču? Kako je ravnati z gnojem na polju? Gnojnica. Človeški odpadki. Pepel in saje. Blato iz ribnjakov in cest. Mešani gnoj (kompost). Apno. Koščena moka. O stelji. IV. Kmetijsko orodje, s katerim zemljo obdelujemo, Oralo, 1. Hohenheimsko oralo. 2. Zugmaier

